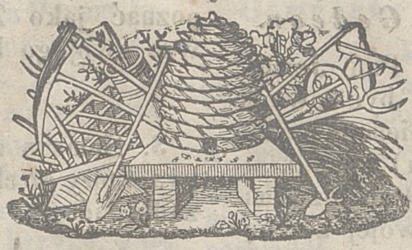
Rok XVIIty. Nr. 33.

Szkółka niedzielna

Módl się i pracuj, a będziesz szczęśliwy.

Leszno. — Niedziela czternasta po Zielonych Świątkach, dnia 21. Sierpnia 1853.

Religia.

Obrazy Messyasza w Starém przymierzu.

(Dokończenie.)

Trzynasty obraz: *Jozue.*

1. Jozue znaczy zbawiciel, odkupiciel.	1. To samo też znaczy Imię Jezus.
2. Mojżesz postanowił Jozuego naczelnikiem ludu swego i rozkazał go tak czcić, jak siebie.	2. Bóg Ojciec objawił Jezusa przy chrzcie jako syna swego i rzekł: Tego słuchajcie!
3. Jozue wyprowadził lud z puszczy przez Jordan do ziemi obiecanéj.	3. Pan Jezus odkupiwszy nas krwią swoją, prowadzi przez wodę chrztu św. z puszczy tego życia do królestwa niebieskiego.
4. Za dowództwa Mojżesza nie wolno było wnijść do ziemi obiecanéj, do któréj dopiero Jozue wprowadził.	4. Za prawa starego przymierza nie mógł nikt wnijść do królestwa niebieskiego, którego bramę dopiero Pan Jezus otworzył.
5. Wskutek głosu trąb Jozuego zapadły się mury Jerycha.	5. Wskutek opowiadania Ewangelii upadło pogaństwo i bałwochwalstwo.
6. Tarcz Jozuego zdobywa miasto Hai.	6. Krzyż Pana Jezusa zdobywa cały świat.
7. Gdy Jozue walczył, stanęło słońce.	7. Gdy Pan Jezus wisiał na krzyżu i walczył naprzeciwko piekłu i grzechom, zaćmiło się słońce.
8. Jozue zwyciężył nieprzyjacioły i nadał Izraelitom pożądany pokój w Kanaan.	8. Pan Jezus zwyciężył nieprzyjaciela naszego zbawienia i udzielił pokój ludzkości.
9. Jozue rozłożył Lewitów po różnych miejscach kraju.	9. Pan Jezus rozesłał apostołów na wszystkie strony świata.
10. Jozue umarł, dawszy żydom bardzo mądre rady.	10. Pan Jezus odszedł do nieba, dawszy swoim uczniom najcudowniejsze nauki.

Czternasty obraz: *Gedeon.*

1. Gedeon jest ostatnim z swych braci.	1. Pan Jezus chciał być równym ostatniemu (najniższemu) z ludzi.
2. Gedeon pomimo swojéj słabości został wybrany do uwolnienia swojego ludu z poddaństwa Madyanitów.	2. Pan Jezus mimo swojéj zewnętrznéj słabości został wybrany do uwolnienia świata z poddaństwa szatana.
3. Gedeon składa ofiarę przed uwolnieniem swojego ludu.	3. Pan Jezus składa ofiarę z siebie samego na uwolnienie świata.
4. Dwa wielkie cuda dowiodły, że Bóg Gedeona wybrał.	4. Wiele większych cudów dowiodło, że Pan Jezus jest Zbawicielem świata.
5. Gedeon tylko w 300 ludzi wytoczył bitwę naprzeciw zastępom nieprzyjacielskim.	5. Pan Jezus zamierza zwyciężyć świat tylko dwunastu apostołami.
6. Gedeona bojownicy nie mają broni, tylko trąby i pochodnie.	6. Apostołowie Pana Jezusa mają tylko trąby kazania i płomień miłości.
7. Gedeon tryumfował ze swoimi ludźmi nad Madyanitami.	7. Pan Jezus i apostołowie tryumfowali nad całym światem.

Piętnasty obraz: *Samson.*

1. Samson urodził się cudownym sposobem.	1. Pan Jezus tak samo.
2. Samson 20 lat bawił u swoich rodziców, niedając się poznać jako Zbawca swojego ludu.	2. Pan Jezus 30 lat pozostał u swojéj Matki Maryi i u swego opiekuna Józefa i nie dał się poznać jako Zbawiciel świata.
3. Samson zabił lwa, który go chciał zadławić.	3. Pan Jezus pokonał pogaństwo, które jako lew przez 300 lat kościół powstający usiłowało przytłumić.
4. Samsona zamknęli nieprzyjaciele w mieście Gaza.	4. Pana Jezusa zamknęli nieprzyjaciele w grobie.
5. Samson przebudził się w nocy, wysadził bramę wraz z zamkami i pomimo straży wyszedł z miasta, w którém był zamknięty.	5. Pan Jezus wstąpiwszy do piekłów, przełamał bramy piekła i śmierci, i wyszedł pomimo straży pełen życia z grobu.

Szesnasty obraz: *Dawid.*

1. Dawid urodził się w Betlejem.	1. Pan Jezus urodził się także w Betlejem.
2. Dawid uzbrojony laską i procą, zabił olbrzyma Goliata.	2. Pan Jezus uzbrojony krzyżem, zniszczył szatana i starł głowę węża.
3. Dawid musiał opuścić Jeruzalem, aby za swój występek zadosyć uczynić.	3. Pan Jezus dozwala się wyprowadzić z Jerozolimy, aby zadosyć uczynić za grzechy świata.
4. Dawid płakał idąc przez rzekę Cedron.	4. Pan Jezus pełen boleści przez tę samą rzekę przechodził.
5. Dawid wszedł boso na górę oliwną.	5. Tak samo i Pan Jezus.

6. Dawida otaczała mała liczba sług wiernych.	6. Za Panem Jezusem postępowała Jego ś. Matka, ś. Jan i mała liczba pobożnych.
7. Dawidowi zasmuconemu złorzeczył Semei, któremu on za to nic złego nie kazał uczynić.	7. Panu Jezusowi złorzeczyli żydzi na krzyżu, a on się za nich modlił.
8. Dawid wrócił z tryumfem i odbierał hołd od swoich poddanych.	8. Pan Jezus wyszedł z tryumfem z grobu i odbiera hołd od całego świata.

—

Siedmnasty obraz: *Salomon.*

1. Salomon wybudował Bogu prawdziwemu wspaniałą świątynię.	1. Pan Jezus zamienił świat, owę wielką świątynię pogańską, na świątynię prawego Boga.
2. Salomon przyjął żydów i Tyryjczyków do budowli swego kościoła.	2. Pan Jezus przyjął żydów i pogan do składu swego kościoła.
3. Salomon używał więcéj pogan, aniżeli żydów, do budowli.	3. Również Pan Jezus więcéj pogan, aniżeli żydów, do swojego kościoła przyjął.
4. Na odgłos o mądrości Salomona opuściła królowa Saby swoje państwo i przybyła do niego, aby go podziwiać.	4. W imię Pana Jezusa opuścili królowie, królowe i narody pogańskie cześć swoich bałwanów, uznali i podziwiali mądrość chrześciańskiego prawa.

Ośmnasty obraz: *Jonasz.*

1. Jonasz, którego bracia Izraelici słuchać niechcieli, posłany został, aby poganom Niniwitom pokutę opowiadał.	1. Pan Jezus posłany do żydów, swoich braci, opowiadać ewangelią, nie będąc od nich słuchanym, kazał apostołom swoim nauczać pogan.
2. Jonasza nieposłuszeństwo wzbudziło wielką burzę na morzu, do którego nawet został wrzucony.	2. Pan Jezus obudził przez swoje posłuszeństwo, jakie okazał Bogu, złość piekielnych duchów, faryzeuszów i w piśmie uczonych, i został zamordowany.
3. Jonasz był trzy dni i trzy noce w brzuchu wielkiéj ryby.	3. Pan Jezus był trzy dni i trzy noce w łonie grobu.
4. Jonasz po swojém uwolnieniu z brzucha ryby nawrócił Niniwitów.	4. Pan Jezus po swojém zmartwychwstaniu nawrócił niewierne ludy.

Rozmaitości.

Nowy wynalazek, zrobiony przez Amerykanina, robi w Londynie wielkie wrażenie, ponieważ tysiącom osób grozi odjęciem zarobku. Jestto *maszyna do szycia*, która w każdéj minucie 800 sztychów robi, i nie tylko w prostéj ale i w każdéj dowolnéj krzywéj linii tak mocno i trwale szyje, iż przy zrobionéj próbie, pomimo użytéj wszelkiéj gwałtowności, niemożna było rozerwać szwu dwóch przez nię zeszytych sztuk sukna. Przytém szycie jest tak czyste

i jednostajne, jakie tylko najzdatniejsze ręce ludzkie zrobić są w stanie. Jeden z piérwszych krawców londyńskich ma taką maszynę w ruchu, i uszył nią w 4ch tygodniach 450 par spodni. Znajduje się ona już w Berlinie i Wrocławiu.

W Williamsburg, w północnéj Ameryce, żyje staruszka, Mistress Singleton, lat 131 licząca, żywa, żwawa i zdrowa; wzroku tylko przez żarnice pozbawioną została. Przeżyła już wszystkie swe dzieci; jedyną jéj krewną jest tylko jeszcze 60letnia prawnuczka.

Próżniactwo.

Życie próżniackie nietylko każdego człowieka w szczególności, ale i kraj cały razem pokrzywdza. Jeden z cesarzów chińskich powiedział: „Kiedy w jakim kącie państwa człowiek próżnuje, w innym kącie drugi z głodu umiera.“

U Persów trzy były naczelne prawa: niezadłużać się, niezmyślać i niepróżnować. — Oby tak i u nas było!

Niech każdy patrzy zatrudnień swego stanu, i pilnie je wypełnia, a cały kraj będzie szczęśliwy.

O Mszy świętéj,

czyli:

Nauka o nieustającéj ofierze nowego zakonu.

Pod tym tytułem wyszła książka tego roku w Lesznie nakładem E. Günthera, przez X. Bernarda Galurę, z niemieckiego przełożona. Cena jéj 12 śgr.

Jestto nader treściwa i pożyteczna książka, objaśniająca tak ważną najświętszą ofiarę naszego okupu, i to w prostych, jasnych i ujmujących słowach. A że przytém i cena jest nader niska, przeto każdy prawie Katolik może jéj łatwo nabyć, i bardzo wiele z niéj korzystać.

Sam wstęp jaki śliczny!

„Że Jezus Chrystus, Syn Boga żywego, „ofiarował się za nas z miłości wedle woli „Ojca niebieskiego na śmierć; że śmierć jego „jest ofiarą na zmazanie grzechów naszych; „że jest śmiercią pojednania nas z Bogiem; „śmiercią jedyną w swoim rodzaju, wysoką „ceną, w zamian któréj Bóg Ojciec ludziom „na nowo przywrócił swą łaskę, przyjął ich „znowu na łono swoje, jako dzieci swoje i „dziedziców swoich; że śmierć ta droga Syna „bożego prawdziwie życiem jest naszém; — „wszystko to mówię, wierzymy wszyscy zgłębi „serca naszego . . . . . . Tak jak wdzięczna „dziatwa zgromadza się w miłości i pobożnym żalu przy grobie dobrego ojca swojego, „i przypomina sobie miłość jego i przykazania; — tak samo i my, kochani Chrześcianie! „przytomni jesteśmy ofierze pamiątki śmierci „Jezusa; składamy dzięki miłości Jego, którą „nas umiłował aż do śmierci krzyżowéj; przypominamy sobie błogie przykazania Jego, mianowicie zaś ono wielkie przykazanie, iżbyśmy się wzajemnie miłowali; rozpamiętywamy „mękę Jego, pokorę, cierpliwość, dobroć i „poddanie się pod wolę Ojca swego niebieskiego . . . . .

„Jednakże jak wielu Chrześcian nie zna „powołania swego, do którego nas Jezus chce „przywieśdź! Jak wielu źle zna Przyjaciela „i Wybawcę dusz swoich, Jezusa! Jak wielu „jest oziębłych i bezmyślnych podczas Mszy „świętéj, trzymających się martwéj litery, a „nie wiedzących nic o duchu téj świętéj czynności.“

Daléj przechodzi autor w krótkości o wielkości dzieła odkupienia; opisuje nam, co jest ofiara, w sposób zupełnie prosty, przez przykłady z życia wzięte, i tak objaśnia nam ofiarę Jezusa, a ofiarę krzyżową.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Nakładem i drukiem *Ernesta Günthera* w Lesznie. — (Redaktor: *J. Kotecki* w Kościanie.)